

Wihhane wend.

Uhhel wennal olli se pahha wiis, et ta kohhe wihhaseks sai, kui ta omma wendade ehk teiste seltsis olli. Ta separrast ütles isseennese wasto: „Ma tahhan diete kätte wdotta, ja uhhe üksiko kohta ellama miina; küllab mul siis saab rahho ollema!“ Laks siis uhhe kopa ellama. Agga uhhel päwal laks ta uhhe riistaga jdest wet toma, ja panni riista weega Ma peäle seisma; agga riist laks ümber. Ta siis täitis riista teist korda; agga riist laks ta ümber. Ta nendasammoti ka kolmat korda. Agga siis ta sai wihhaseks, ja ldi riista wasto seina purruks. Agga kui film nüüd nende potti tükkide peäle langes, ta siis tundis, et wanna wihha waen temmast jäggo olli sanud, ja wdttis kätte, ja laks agga jälle omma kohta taggasi.

Eks mitto tõmeeš ei te omma tõriis-
tadega, kui tõ ei tahha kohhe korda
miina, Jummal parrago, nendasammote;
wiiskab neid tullist wihha täis, ommast
kääst, nago olleksid nemmad pahha tei-
nud. Eks mitto, kes teisi peab õppe-
tama, agga isse diete ei tea, ei sa wih-
haseks, kui teised ei sa arro, ja hakkab
neid sõimama ja lõma. Eks mitto ka
tänapäärw ei mõtle, kui agga ep olleks
mul tarwis innimešte hulgas ellada, kus
mind ühtepuhko wihhale kiusatakse, kül-
lab saaksin waikne ollema ja rahhul.
Agga ep olle nenda; meie ennešte sees
on waenlane, ja ei lahku, kuni meie ei sa
ueks mele waimus, egga wdotta ennešte
peäle sedda uut innimest, kes Jummal
sarnatseks on lodud tõsise õiguše ja püh-
hitsuše sees.“ Ewes. 4, 23, 24.